

BIZALMASAN

SZERKESZTI: LÉVAY GIZELLA, SZABÓ CSILLA ■ 2007. MÁRCIUS 29.

WWW.DELMAGYAR.HU

KÖNYVESPOLC

Elmeséletlen történetek

Sós kávé - Elmeséletlen női történetek címmel visszaemlékezéseket tartalmazó antológiát mutatott be az Esztertáska Alapítvány a Frankel zsinagóga dísztermében. Pécsi Katalin, a kötet szerkesztője elmondta, hogy az alapítvány 2002 óta gyűjtötte a zsidó nők történeteit arról, hogy milyen volt az életük a vézskorszak előtt, alatt és utána.

MTI
Az elbeszélők azt is megírták, hogyan vélekednek a vézskorszakról a második generáció tagjai, a holokauszt túlélők gyermekei és nem zsidó kortársaik, akik különböző indíttatásból, erős szálakkal kötődnek zsidó barátaikhoz. Arról is írtak, hogy milyen volt a szocializmusban a titkos zsidó élet.

Mielőtt az antológia összeállt, öt-hat felolvasóestet tartottak élőzenevel. Ezeknek akkora sikere volt, hogy Pécsi Katalin elhatározta, könyvvé formálja a történeteket, amelyek nem véletlenül maradtak eddig elmeséletlenül: ugyanis nehéz a traumákról beszélni, mert ehhez kölcsönös bizalom kell. Az írók többsége a holokauszttal foglalkozik, ám a szerzők között a fiatalabbak is képviseltetik magukat. Az elbeszélők között van hivatásos író, de „civiliek” jóval többen akadnak, zsidók és nem zsidók egyaránt.

A szerkesztő elmondta, kevés volt a pénzük, de a kötetet gondozó Novella Kiadó igazgatója, Novák György elolvasta a könyvet, és azt mondta, akkor is kiadja, ha anyagilag veszít rajta. A könyvbemutatón egyúttal megemlékeznek a tavaly elhunyt Szász né Scheer Ibolyáról, aki három személyes történettel szerepel az antológiában. Ibolya egy budapesti ortodox zsidó családban nőtt fel, de 12 évesen csatlakozott a baloldali cionistákhoz. A német megszállás után letartóztatták, majd koncentrációs táborba hurcolták, de hazatért, dolgozott, gyermekeket nevelt, 40 évesen leérettségizett, és főiskolát végzett. Pécsi Katalin reméli, hogy az elmeséletlen történetek megérintik a fiatalokat is, esetleg az iskolák is használni tudják őket a holokauszt oktatásában vagy a toleranciára nevelő programjaikban. A Frankel zsinagóga a II. kerület Frankel Leó utca 49-ben található.

A HÁROMGYEREKES CSALÁDANYA BARÁTNŐJE HELYETT UGROTT BE - MA Ő AZ EGYIK LEGKERESETEBB

Önismeretre tanít a modellkedés

Vinczéné Miklós Judit éppen Szántó Cecília festő szakos hallgatónak áll modellt

FOTÓ: KARNOK CSABA

Judit aktmodell, háromgyerekes családanya. Festők, grafikusok, illetve művészek készülő hallgatók képein látja viszont magát. Legkisebb lánya - bevitt a főiskola rajz tanszékére, amikor épp kiállítás volt, s minden falról az aktképe nézett vissza - fölkiáltott: „Nahát, mennyi anyu!” Művész és modellje közötti viszonyt a kivülről gyakran félreértik, s bizalmasnak vélik. Pedig nem bizalmas, hanem: bizalmi.

- Egy barátnőm épp nem ért rá, és megkérdezte, tudnám-e helyettesíteni. Mondtam, tegyünk egy próbát, ha jó, jó, ha nem, köszöntem szépen. Ez volt kétezerötben. Azóta rendszeresen modellkedem - meséli Vinczéné Miklós Judit, a legtöbbet szereplő szegedi aktmodellek egyike. A modellek nagy része egyetemista, aki hallgatói munkaként végzi e tevékenységet, így egészítve ki jövedelmét, de mint Judit, „külsősök” is akadnak.

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kara

Rajz-Művészettörténet Tanszékén vagyunk. Épp most ért véget az az óra - pontosabban: háromszor negyvenöt perc -, ahol képzőművészek készülő hallgatók rajzolták őt, ruhátlanul.

Mint egy befőttesüveget

- Kezdetben az ember azt hiszi, mindenki őt nézi, őt mustrálja - mondja. Közbevetjük, hogy ez - ebben az esetben - valóban így is van. De erre Judit azt válaszolja: nézni tényleg nézi, azonban nem „úgy”,

hanem szakmai szemmel. Nem mint nőt nézik, hanem mint az ablakon túli tájat vagy egy befőttesüveget. És hogy egy csinos fiatalasszony számára nem bosszantó-e, ha úgy nézik, mint az ablakon túli tájat vagy egy befőttesüveget?

A jó szeműek

- Itt nem arról van szó. Itt a hallgatók órán vannak, feladatot hajtának végre, s a feladat az, hogy szakmailag minél tökéletesebben ábrázolják az emberi testet - halljuk a választ. Persze a hallgatók nem egyformán rajzolnak. - Volt, hogy elmondtam valakinek, szerintem az orrom nem olyan, az arcívem nem olyan, a lábam nem olyan, és odatettem mellé: nézd meg, s rajzold le még egyszer - nevet Judit. Egyébként a művészpalánták kimondottan „jó szeműek”. - Már akkor észreveszik a

A lebeszél ruha

„Úgy kellett lebeszélni rólam a ruhát” - emlékszik vissza a kezdeti időkre egy aktmodell, aki először csak a portrérajolásban volt benne. Másikuk elmondja, a külső környezet teljesen értetlen, mindenféleképpen képzelenek a modellekről, azt hiszik, ha valaki hajlandó ruha nélkül modellt állni, rögtön azt is jelenti, hogy...

hangulatváltozásaimat, amikor még én magam sem. És ezek a változások meg is jelennek a rajzokon. Amióta modellkedem, sokkal jobban ismerem magamat, mint korábban - teszi hozzá.

Nahát, mennyi anyu!

S gyermekei mit szólnak, hogy anyuka modellkedik? - Nagyon tesszik nekik. Egyszer, egy félévi kiállításon a falak tele voltak az engem ábrázoló képekkel. Legkisebb lányom, Daniella Réka felkiáltott: „Nahát, mennyi anyu!” Az is megtörtént: gyermekeik nem tudta hol elhelyezni Judit a foglalkozás idejére, behozta őket az iskolába, és rajzolták anyukát szénrel. Aztán a tanár úr kijavította a rajzokat, s megmondta, mi jó és mi nem. - Nekem is élmény volt, a gyerekeknek is. Csak azóta nem hagyunk otthon békén, mindig mondják, anyu, hadd rajzoljunk le, miért nem tudsz itt is negyvenöt percen át nyugton ülni? - mondja Judit. Egyébként számtalan kiállításon láthatta a közönség őt képeken.

Szántó Cecília - negyedéves főiskolai hallgató, festő szakon, Nagy Gábor mesternél - épp Juditot rajzolja. - A Tömörkény gimnáziumba jártam, már ott is volt alkalmam aktmodelleket festeni. Eleinte én éreztem magam kényelmetlenül, hogy az a másik, aki ott áll ruhátlanul, ugyanolyan nő, mint én, és... De aztán nagyon hamar rájöttem, ahogy mindegyikünk rájön: itt nem arról van szó, valaki kövér-e vagy sovány, milyen színű a haja, hanem arról, hogy van itt egy látvány, egy nagyon formagazdag látvány, amit érvényes műalkotássá kell fogalmaznunk.

F. CS.

A nagy sikerre való tekintettel...

HÚSVÉTRA ISMÉT ITT A DÉLMAGYARORSZÁG ÉS A DÉLVILÁG

SZAKÁCSKÖNYVE!

ELŐFIZETŐKNEK: 1900 Ft

NEM ELŐFIZETŐKNEK: 3500 Ft

Megvásárolható a Délmagyarország és a Délvilág ügyfélszolgálati irodáiban:

- Szeged, Kölcsey u. 5., tel.: 62/310-933,
Szabadkai út 20., tel.: 62/567-835,
- Hódmezővásárhely, Szegfű u. 1-3., tel.: 62/242-419,
- Szentes, Kossuth u. 8., tel.: 63/314-838,
- Makó, Szegedi u. 9-13., tel.: 62/213-198

